

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร : กรณีบัญชีรายชื่อผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้มีหนังสือ ที่ ยธ ๑๑๐๑/๑๔๙๙๕ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า โดยนโยบายของรัฐบาล พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่ได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และนโยบายปราบปรามยาเสพติดขั้นเด็ดขาด ประกอบกับนโยบายที่ชัดเจนในการเร่งรัดให้เจ้าหน้าที่ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้แล้วเสร็จภายใน ๓ เดือน (๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ถึง ๓๐ เมษายน ๒๕๔๖) ส่งผลให้การป้องกันและปราบปรามผู้ค้าหรือผู้เสพยาเสพติดบรรลุนิติประสงค์เป็นผลดีต่อประเทศชาติอย่างยิ่ง ซึ่งจะสังเกตได้จากผู้ค้าหรือผู้เสพยาเสพติดถูกจับกุมจำนวนมาก ส่วนที่ยังไม่ได้ถูกจับกุมก็จะหยุดการเคลื่อนไหวและหลบหนี

จากการปราบปรามขั้นเด็ดขาดดังกล่าวทำให้มีการร้องเรียนของประชาชนต่อนายกรัฐมนตรี คณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย สำนักงาน ป.ป.ส. หรือหน่วยงานอื่นๆ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดกระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนในหลายลักษณะ โดยขอให้สำนักงาน ป.ป.ส. ในฐานะหน่วยนโยบายและประสานงานเรื่องยาเสพติดได้พิจารณาดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อความชัดเจนให้ผู้เกี่ยวข้องหรือสาธารณชนได้รับทราบ โดยเฉพาะกรณีขอทราบว่าเป็นผู้มีรายชื่ออยู่ในบัญชีผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ ต่อมาคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เป็นประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่สอดส่องดูแลให้การจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและการรักษาความปลอดภัยในข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ นร ๐๑๐๓/๑๒๑๑ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ขอให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ไปให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๖ ซึ่งที่ประชุมได้มีการหารือในประเด็นหนึ่งที่ว่ารายชื่อผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในบัญชีที่เจ้าหน้าที่ได้มากจากการสืบสวนและสะกดรอยติดตามแล้วนำมาวิเคราะห์จัดทำเป็นข้อมูลลับที่สุด ลับมาก หรือลับ แล้วแต่กรณีและอยู่ระหว่างดำเนินการนั้น สำนักงาน ป.ป.ส. จะต้องนำมาเปิดเผยชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งพยานหลักฐานที่แสดงว่ารายชื่อผู้ร้องเรียนนั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างไรหรือไม่ ให้กับคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หน่วยงานหรือบุคคลใดก็ตามที่ร้องขอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ กล่าวคือ ต้องนำข้อมูลนี้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาเพื่อประกาศให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบ เพราะถ้าสำนักงาน ป.ป.ส. เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศและจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

เสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามนโยบายของรัฐบาลดังกล่าวได้ ซึ่งประเด็นดังกล่าวยังหาข้อสรุปไม่ได้และขอให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทหารหรือเรื่องนี้มายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อหาข้อยุติก่อนที่จะดำเนินการต่อไป

สำนักงาน ป.ป.ส. ได้พิจารณาเรื่องแล้วมีความเห็น ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลบัญชีรายชื่อของผู้ค้ายาเสพติดที่เจ้าหน้าที่บันทึกไว้นั้นเป็นข้อมูลทางลับที่เป็น “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” ที่จะต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนและดำเนินคดียาเสพติด ไม่ใช่ข้อมูลสาธารณะตามมาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่ใช่ข้อมูลที่จะนำไปเพื่อทำการประชาสัมพันธ์ตามมาตรา ๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือ “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒. ขณะเดียวกันมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน ผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ว่าเป็นผู้บริสุทธิ์หรือไม่ใช่ผู้กระทำความผิดจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าบุคคลนั้นหรือจำเลยได้กระทำความผิดจริง และมาตรา ๓๔ ได้คุ้มครองสิทธิของบุคคลไว้ โดยห้ามไม่ให้บุคคลใดให้ข้อมูลด้วยข้อความหรือภาพ ซึ่งอาจทำให้เสียหายต่อชื่อเสียงวงศ์ตระกูลของผู้อื่น หากฝ่าฝืนอาจมีความผิดตามกฎหมาย เช่น มาตรา ๑๖๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือมาตรา ๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

๓. ข้อมูลบัญชีรายชื่อนี้หากเปิดเผยจะมีผลต่อความมั่นคงของประเทศด้านการปราบปรามยาเสพติดและนำไปสู่ความล้มเหลวในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดโดยสิ้นเชิง ซึ่งมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ต้องเก็บข้อมูลนี้ไว้เป็นความลับ

๔. เจ้าหน้าที่สามารถปฏิเสธการให้ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นได้ เพียงแต่จะต้องชี้แจงทำความเข้าใจและให้เหตุผลถึงการปฏิเสธดังกล่าวด้วย ตามที่มาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติไว้

สำนักงาน ป.ป.ส. ขอหารือใน ๔ ประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารในการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดดังกล่าวข้างต้นอยู่ในความหมายของ “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ตามบทวิเคราะห์ศัพท์มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

๒. ถ้าเป็น “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” สำนักงาน ป.ป.ส. จะต้องเปิดเผยชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงและส่งพยานหลักฐานให้กับผู้ร้องขอและต้องนำมาลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๒๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ใช่หรือไม่

๓. แนวทางแก้ไขที่จะทำให้สำนักงาน ป.ป.ส. ไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะต้องออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ (๓) ดังกล่าวข้างต้นใช่หรือไม่

๔. ถ้าไม่เป็น “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ดังกล่าวในข้อ ๒ จะตีความได้หรือไม่ว่าเป็น “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” ตามบทวิเคราะห์ศัพท์มาตรา ๔ ซึ่งจะมีผลต่างตามกฎหมายที่จะทำให้สำนักงาน ป.ป.ส. ไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลตามข้อ ๒ ซึ่งจะตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว รวมทั้งได้ฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการปกครอง) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส. และกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ) และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้วเห็นว่า ประเด็นข้อหาหรือทั้งสี่ประเด็นที่สำนักงาน ป.ป.ส. หรือมานั้นสรุปได้ว่า บัญชีรายชื่อบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการหรือไม่

จากคำชี้แจงของผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่าบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้จัดทำขึ้นจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสืบสวนและสะกดรอยติดตามภายใต้นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งในบัญชีรายชื่อดังกล่าวจะปรากฏชื่อของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและมีข้อมูลเฉพาะตัวของบุคคล (กล่าวคือ เป็นประวัติของบุคคลที่มีการเชื่อมโยงเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด) และเหตุผลที่ต้องจัดทำอยู่ในรูปของบันทึกรายชื่อบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดก็เพื่อสอดส่องและติดตามพฤติกรรมบุคคลนั้นต่อไป คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า บัญชีรายชื่อบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอยู่ในความหมายของนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ตามมาตรา ๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารนั้นจึงเป็น “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” ตามนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” ตามมาตรา ๔^๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันด้วย

^๑ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

๑ล๑

๑ล๑

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนที่ถ่ายรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

๑ล๑

๑ล๑

^๒ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

๑ล๑

๑ล๑

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

เมื่อบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” และเป็น “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” การปฏิบัติต่อบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจึงต้องเป็นไปตามบทบัญญัติที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการด้วย

โดยหลักการของกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” จะต้องเปิดเผย ส่วนการไม่เปิดเผยเป็นเพียง “ข้อยกเว้น” โดยการไม่เปิดเผยนั้นจะต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่ห้ามมิให้เปิดเผยเพราะจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ (มาตรา ๑๔)^๓ หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจใช้ดุลพินิจไม่ให้เปิดเผยก็ได้หากการเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรือการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งการใช้ดุลพินิจนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน (มาตรา ๑๕)^๔

ดังนั้น หากสำนักงาน ป.ป.ส. ประสงค์จะเปิดเผยบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดแล้ว สำนักงาน ป.ป.ส. ก็ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วย คือ ต้องพิจารณาด้วยว่าการเปิดเผยรายชื่อบุคคลดังกล่าวจะก่อให้เกิดลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามอนุมาตรา (๑) ถึง อนุมาตรา (๗) ของมาตรา ๑๕ หรือไม่ เช่น เมื่อเปิดเผยแล้วจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เป็น

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้

^๔ มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ฯลฯ

ฯลฯ

ต้น หนึ่ง แม้บุคคลจะขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลนั้นเองก็ตาม หากหน่วยงานของรัฐได้ออกคำสั่งตามมาตรา ๑๕ ให้ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยแล้วบุคคลนั้นก็ไม่มีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๒๕^๕ ทั้งนี้ เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา ๒๕ อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕

สำหรับในประเด็นที่ว่า จะต้องนำบัญชีรายชื่อผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๒๓ (๓)^๖ หรือไม่ นั้น เห็นว่า การลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๒๓ (๓) เป็นการนำระบบของการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารไปลงพิมพ์บัญชีรายชื่อผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมิใช่เอกสารเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารตาม (ก) ถึง (ฉ) ของมาตรา ๒๓ (๓) จึงไม่จำเป็นต้องนำบัญชีรายชื่อดังกล่าวไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๒ (๓) แต่ประการใด

เมื่อสำนักงาน ป.ป.ส. เห็นว่า บัญชีรายชื่อบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ เพราะข้อเท็จจริงปรากฏว่าหน่วยงานที่ควบคุมข้อมูลได้มีการออกคำสั่งตามมาตราดังกล่าวให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย และข้อมูลข่าวสารนั้นไม่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๓ (๓) ด้วยแล้ว สำนักงาน ป.ป.ส. จึงไม่มีความจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อให้มีการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๒^๗ เพื่อขอยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ (๓) แต่อย่างใด

^๕ มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้นและให้นำมาตรา ๙ วรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖ มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

- (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้
- (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ
- (ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล
- (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล
- (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

ฯลฯ

ฯลฯ

^๗ มาตรา ๒๒ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่มีให้นำบทบัญญัติวรรคหนึ่ง (๓) ของมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๖